

[Bollmann]

rigtigt – og her kan ministeren selvfølgelig korrigerer mig – agter man at foretage en omlægning på godt 21 mia kr. i skattegrundlag; heraf er ejerboligen betænkt med en belastning af en størrelsesorden på næsten 12 mia kr. Altså mere end 55 pct. af hele transaktionen skal på denne måde bæres af de såkaldte kapitalister med eget hus, landbrug eller anden form for fast ejendom.

Men det er kun, hvad der fremgår af selve redegørelsen. Derudover truer man jo igen med værdistigningsafgiften, uden at man dog har villet sætte beløb på denne opfindelse. Til gengæld har man lovet at fremsætte lovforslag straks ved begyndelsen af den kommende samling. Det må i sandhed være en trøst for den undrende befolkning, der kan huske, at økonomiministeren tidligere har talt om provenu af størrelsesordenen omkring 3 mia kr. for en sådan afgift. Derfor skal mit første spørgsmål til ministeren være: gælder dette beløb stadig væk, de 3 mia kr.?

Disse efter vor opfattelse urimelige beløb på 12 mia kr. fremkommer ved, at man vil forhøje lejeværdien og afskaffe standardfradrag og fradrag for ejendomsskatter. Endelig vil man beskære rentefradraget uden i øvrigt at vide, hvordan man vil gøre det. Der er jo nævnt mulighederne for at omlægge fradraget til et fradrag i skatten, og man taler også om renteskatteordningen.

Inden jeg forlader spørgsmålet om beskatning af ejerboligen, er der vel grund til at nævne, at regeringen nu også vil forhindre kommunerne i at fritage borgerne for grundskatter, simpelt hen ved at foreslå en bundgrænse for den kommunale grundskyld. Jeg er nødt til her at understrege meget kraftigt, i hvor høj grad det er lykkedes for ministeren på stort set alle områder at gå stik imod alle de tanker, CD har om beskatning af egen bolig. Jeg må også beklage, at det endnu ikke har været muligt for regeringen at fremlægge noget svar på, hvordan CDs forslag vil virke. Dette forslag går som bekendt ud på en anden form for begrænsning af rentefradraget, nemlig at der indføres et maksimum på f. eks. 35.000–40.000 kr. samtidig med en gradvis afskaffelse af lejeværdien, således at disse regler kun gælder for ny gæld, idet de allerede indgåede forpligtelser naturligvis må respekteres.

Centrum-demokraterne har inden for de sidste par år flere gange bedt skatteministe-

ren om en økonomisk beregning af dette forslags virkning, men som nævnt desværre hidtil uden resultat.

Et af de store problemer gennem tiderne har jo været, hvordan man kunne begrænse fradragene på selvangivelsen for privat gæld. Som nævnt opererer man her med to muligheder, nemlig renteskatteordningen og ændring af fradrag i indtægt til fradrag i skattebeløbet, men det er dog nævnt, at fradrag af renter for erhvervsmæssig gæld fortsat bør ske i indtægten.

Begge metoder er efter vor opfattelse udtryk for en udjævningspolitik, hvor alle indkomster skal jævnes helt ud, og hvor CD derfor må sige fra. Vi ønsker ikke, at denne udjævning ad skattevejen skal fortsætte. Det må også undre, at man ikke, når der nu tales om fradragsbegrænsning, har tænkt på den mest nærliggende metode, nemlig beløbsbegrænsning, som jeg før var inde på.

Nu skal ministeren ikke afvise vort forslag med den begrundelse, at man endnu ikke har fundet ud af, hvordan man deler privat og erhvervsmæssig gæld, for sådan som jeg læser redegørelsen, forudsætter regeringens egne tanker, at dette problem bliver løst. Jeg bemærker også, at der tænkes nedsat et udvalg til behandling af de selvstændiges skatteproblemer, hvor vel også dette spørgsmål må tænkes afklaret.

Man kan så spørge, hvilke muligheder dette udvalg vil få for at komme med en løsning, for hvis min erindring stemmer, har indtil flere i udvalget af specialister udtalt, at det ikke er muligt at foretage en sådan sondring mellem forskellige former for gæld. Men ministeren vil måske denne gang i højere grad end tidligere sammensætte udvalget af folk fra erhvervslivet, idet man jo må formode, at disse har problemerne tæt inde på livet til daglig.

Det er helt klart, at der ikke heri ligger noget angreb på eller nogen kritik af de embedsmænd, der har medvirket ved de tre redegørelser fra indkomstskatteudvalget, men hvis opgaven er bundet, er det naturligvis svært at komme med et resultat, der på afgørende vis adskiller sig fra regeringens intentioner.

Resten af regeringens oplæg handler jo i vid udstrækning om, hvordan man skal komme de øvrige fradrag på selvangivelsen til livs, og ligner her på mange områder den